

potem vržem tega prismojenega grofa v ječo, z Milico delam kar hočem, vam kmetje! pa bo moj bič zapel. Ha! kedaj se je še slišalo, da zastran takega psa se toliko udeluje; nstrčil bi ga, če mu za delo ni. Prokleti kmečki pes, i gosposki bedak.“ Lahko si mislimo, kako je bilo grofu, ko to sliši; jeze bled stopi k njemu ter mu reče: „Vaše zadnje besede sem slišal, poberite se mi naglo izpred oči, če ne Vas dam zapreti v tisto ječo, katero ste meni namenili. Izvolite si!“

Z zobmi škripajoč, z maščevanjem v srci vitez grad zapusti. Na bližnjem Hrvaškem si četo malovrednežev zbere, v temnej noči na grad planejo, služabnike razven starega duhovnika umorijo; vitez pa grofa z lastno roko umori. Bil je zdaj gospod, s strahom izve to Milica, od katere je tirjal, da ga vzame za moža, kar je ona odločno odpovedala. Ker ga toraj neče, da jo zapreti v ječo; tudi hrane nesrečna deklica ne dobi. A če je mislil, da mu bo pokorna, se je zmotil; raje bi bila od gladu umrla, nego morivca svojega očeta za moža vzela. Vže je bila tri dni brez hrane v ječi; v tretji noči se ona vrže na kolena in iskreno moli i svojega očeta kliče, naj bi jo rešil. Bilo je polnoči. I glej! zid se odpre, i oča njeni stoji pred njo, bil je smrtno bled, molče jej pomigne, naj gre za njima. On gre pred njo nekaj korakov, se potem še enkrat na njo obrne in izgine, kakor senca. Stala je na širokem planu daleč od grada. Pride mimo stari prijatelj njenega očeta, vitez Blagomir, ter jo odpelje. Strašno je razsajal morivec, ko je zvedel, da je Milica ubegla. „Hudič naj me pri živem telesu vzame, ako ne bom vas kaznoval lenuhi, potepuhi! Hudič naj vas in mene pobere in v svoje žrelo odnese.“ „Ni treba dolgo klicati hudiča“, ga zavrne stari mož, grajski duhoven; mislim, da se ga tudi Vi nimate veseliti.“ Molči stara šleva, zaupije razkačeni vitez in mu z enim mahom glavo odseče. „Hudič gre, hudič“ se oglasijo nekteri, ki so z okna pogledali, naglo stopi grof k oknu in se začne na vso moč smejati. „To ni hudič, bedaki, to je moj prijatelj vitez Pekelski.“ „Prav o pravem času mi prideš, pri meni ostani, pomagaj mi te kmete z lepim sanj zbuditi.“ Ostane novoprišli na gradu i kmalo se je poznala njegova navzočnost, posebno so jo čutili ubogi kmetje, katerih življenje se je zelo spremenilo. Od rane zore do temne noči mogli so delati, še trenutek počitka jim ni dovoljen bil, vedno je stal nadzornik z bičem za njimi. Gorje pa tistemu, ki bi se upal poveljem grofa se ustavljati; ječa, smrt mu je bila gotova. Grof je bil hudoben in njegov prijatelj ga je še učil, kako ravnati s svojimi podložni. V gradu kakor v vasi so sumničili, da ta vitez dolge postave, bledega, suhega lica, razmršenih, rude-

čih las, ni drugi, ko sam peklenšček. Imenovali so ga črnega viteza, ker je bil vedno črno opravljen. (Dalje prihodnjič.)

Smešnica 45. Jako potrpežljiv mož, ki je imel silno jezljivo ženo; rekel jej je, ko se je ravno spet kregala: „Le tiho bodi, saj jaz tako vem, da imam najpridnejšo ženo“. — „Hudiča imaš!“ odvrne mu ona v jezi.

Razne stvari.

(Slovenci sijajno zmagali) so v Sevnici: pri občinskih volitvah so v vseh treh razredih izvoljeni od narodne stranke priporočeni odborniki. Sevnica je slovensk trg. Slava volilem!

(Kandidatje narodni) za veliko posestvo in za občine pri okrajnih volitvah ptujskih so uže postavljeni, se v kratkem naznanijo in volilem priporočijo. Denešnji sestavek župana g. Vidoviča kaže, da želijo Slovenci ptujskega okraja olajšanje šolskih bremen. Zato prosimo, naj ne oddajajo ptujskim nemčurjem pooblastil in če so jih uže oddali, naj jih prekličejo, naj dajo narodnim gospodom ali naj gredo sami volit. Drugače bodo vse prošnje za olajšanje zastonj, če zmagajo sedaj Pisk-Rodošek-Mihalčevići pristaši in „lačenbergerji.“ Pomnite to posebno v Slovenski vesi, Gerežji vasi itd. in sploh na polji in v Holazah. Nemškutarji vam nečejo olajšati nič, pač pa novih in večjih šol navesti. Saj vesta, da so uže komisijoni bili.

(Slovensko društvo) ima v nedeljo 11. t. m. ob 3. uri popoldne odborovo sejo v Mariboru.

(Ugrabljen) bil je pri sv. 3. Kraljih v Slovenskih goricah komij Mih. Westmer, ki je g. Ferd. Ivanuš v Poličanah bil ukradel 135 fl. Jednako je tudi tat Wibmer bil v Mariboru pod ključ djan.

(Celjsko učiteljsko društvo) imelo bo de prihodnji svoj mesečni zbor dne 8. nov. t. l. ob 11. uri predpoldne v okoliškeji šoli v Celji. Vzpored: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Poročilo o letošnjem zborovanji „štajerske učiteljske zveze“ v Mariboru. 4. Posvetovanje o tem, kako bi se olajšave o šolskem obiskovanji (ukaz min. za uk in bogočastje z 8. junija 1883. l. št. 10618., V. k § 21. postave z 2. maja 1883. l. drž. zak. štev. 53.) šolskemu napredku najugodnejše izpeljale; kako naj učitelj na to upliva. 5. Nasveti. K obilnej udeležbi ujudno vabi odbor.

(Prestavljen) je č. g. Fr. Arnuš kot kaplan v Bizelj, č. g. Aug. Heel kot provizor v Šusem.

(Iz Mahrenberga) se poroča, da je baron Washington od kmetijske družbe štajerske 3 pridnim hlapcem izročil vsakemu hranilnične knjižice po 30 fl. Hlapec Franc Stelcer služi 38, Jakob Uršnik 30 in Janez Strauss 24 let. Preč. g. dekan A. Jazbec so pri tej slovesnosti obdarovane službenike s primernim slov. govorom počastili.

(Všel) je v Laškem iz kajhe Paul Omejic.

(Lepo knjižico) o slavnem učenjaku dr. Miklo-
žiči spisal je naš rojak g. A. Trstenjak, založil č. g. B.
Raič. Dobiti je v narodni tiskarni v Ljubljani.

(V Svetinjah) pri Ormoži so krasno šolsko
poslopje pozidali in srečno dokončali.

(Železnico) od južne železnice v Slatino in
Rogatec meriti da tudi deželni odbor.

(V Možgancih) nalagajo vinski tržei veliko
vina; cena je 90 fl. Zavraškemu 100 fl.

(Ponarejene dvajsetice) klatijo se po
Mariboru in okolici.

(V Zidanem mostu) je 3. t. m. po noči
mašina trčila na 4 vozove, mašino je vrglo iz kolo-
maj in tir zaprlo, da 4 ure niso mogli voziti.

(Družbi duhovnikov) jo sporočil pokojni
č. g. Andrej Šparavec, župnik v sv. Lovrenci na
dravskem polji, 120 fl. — Vplačali so č. g. Karba
12 fl. (ustn. dpl.), — Osterc 11 fl., — Muha in
Fišer A., mlaj. po 2 fl., — Hajšek A., Kreft, Rak-
telj in Zabukošek po 1 fl.

Loterijne številke:

V Gradci 3. novembra 1883: 5, 12, 88, 63, 20
Na Dunaji " " 24, 8, 65, 28, 22
Temesvar " " 2, 69, 28, 85, 8

Prihodnje srečkanje: 17. novembra 1883.

1-3

Služba organista

se razpisuje. Več pové farno predstojništvo na
Mutl. (Hohenmauthen a. d. Kärntner-Bahn.)

Sirarja sprejmejo

na grajščini Rogozi — Rogeis, Post Kranichs-
feld bei Marburg. — Sirar mora znati trdi in
mehki sir narejati in vzrejevanje goveje živine
razumeti. Prošniki se naj oglašajo pri oskrb-
ništvu grajščinskem. 1-2

Dražba cerkvenega vina.

Dne 15. novembra 1883 ob 10. uri pred-
poldnem bode se pri sv. Jakobu v Slovenskih
goricah **6 štrtinjakov** letošnjega vina proti
takojsnjej plači po dražbi prodavalo.

2-2

Cerkveno predstojništvo.

V najem se da.

V „Narodnem domu“ v Ptuj (prejšnji
Hôtel Stadt Wien) daje se s prvim majem 1884
leta restavracija s kavarno in drugimi prostori
v najem. Prostori so povsè pripravi za hôtél.

Vse drugo poizvé se pri gospodu doktoru
Al. Gregorič-u, čitalničnem predsedniku in
odvetniku v Ptuj. (Pettau.) 1-3

Cerkveno vino.

V cerkveni kleti sv. Marjete na Pesnici,
v Nebovi, se bode v pondeljek t. l. dne 12. nov.
ob 10. uri predpoldnem

11 štrtinjakov

letošnjega pozno nabranega vina po dražbi pro-
davalo.

2-2

Cerkveno predstojništvo.

Dražba cerkvenega vina.

V torek 20. novembra ob 10. uri predpol-
dnem se bode

24 polonjakov

sladkega vinskega mošta v farovski kleti v
Jarenini prodajalo.

Cerkveno predstojništvo.

2-2

Lepi 3 bikiči

Möllthalskega plemena

bodo sedaj odstavljani in so za prodati. Kateri
čislajo vrlo mlečno Möllthalsko pleme čiste krvi,
imajo priliko dobiti prav lepe živali.

Oskrbništvo grajščine Rogoza

zunaj Maribora v Hočkej fari.

Imenik

koristnih bukev, ki so po znižani ceni
na prodaj v **J. Leonovi proda-
jalnici** papirja in zaloge tiskovin:

Hrana apostolska bogoljubnim dušam, dana po bra-
ni apostolskih listov in drugih bukev svetega pis-
ma za nedelje in svetke; 2 dela, gr. 8. 1850.

Hrana evangeljskih usukov, bogoljubnim dušam dana
na vse nedelje in zapovedane praznike v leti.

Vsaka knjiga vsega dva dela in veja mehko-
vezana 1 fl. 60 kr.

Spisali dušni pastirji na spodnjem Štajer-
skem; na svetlo dal Anton Slomšek, nekdanji
kaplan pri Novicerkvi. Drugi pomnoženi natis.

Imenovanih dveh knjig posebej hvaliti ni
treba; priporočita se in kazeta svojo vrednost
vedno že dovolj skoz to, da sta delo slavno znane
roke, delo rajnega knezoškofa Lavantinskega,
prvaka slovenskih pisateljev. Le eden glas, glas
občnega dopadenja, občne pohvale ste si povsod
pridobile. Po pravici zamoremo reči, da od knjig
enacega zapopadka, jih slovensko slovstvo več
nima, še nobena Hrane ni prekosila.